

Loof de HEER om zijn trouw.

- Liturgie:
1. Votum en zegengroet (Sela)
 2. Antwoordlied: Lbo. 434 : 1, 2, 3, 4
 3. Gebed
 4. Lezen uit de Bijbel: Psalm 145
 5. Lied: Opwekking 207
 6. Lezen van de tekst: Psalm 145 : 17 - 18
 7. Preek
 8. Amenlied: Ps. 145 : 5
 9. Geloofsbelijdenis
 10. Amenlied: Gz. 160 : 1, 2
 11. Even oefenen voor LBn 145b (2x voorspelen en 1x meezingen)
Dankgebed (onderdelen afwisselen met LBn 145b)
 12. Collecte (Luisterlied: Opwekking 734 - Psalmen voor nu 145)
 13. Slotzang: Gz. 141 : 1, 2, 3
 14. Zegen
 15. Amenlied: Opwekking 746

Geliefde gemeente van onze Heer Jezus Christus,
broeders en zusters, jongens en meisjes,

<klik 1> U hebt het al wel gemerkt. We zijn bijeen ter gelegenheid van het dankuur voor gewas en arbeid. En we danken God door Hem te loven en te prijzen. De voor de preek gekozen bijbeltekst geeft daar aanleiding toe.

Het is een tekst uit Psalm 145. Het opschrift luidt <klik1-1> : Een loflied van David. En het eerste vers: "U, mijn God en Koning, wil ik roemen, uw naam prijzen tot in eeuwigheid." <klik 1-2> Eeuwige lof en prijs voor God.

Vandaar ook het tweede vers: "Elke dag opnieuw wil ik U prijzen, uw naam loven tot in eeuwigheid." Het loflied op God kan en mag niet verstillen. Want er is altijd reden om de lof van God voor God te zingen.

De hele psalm draagt daar redenen voor aan. Ook in de tekst voor de preek. De verzen 17 en 18. Kort samengevat <klik 1-3> : "God is altijd trouw en dichtbij." Onmogelijk dat je - wanneer je God kent - de lof van God niet bezingt...

Maar dan wordt het toch moeilijk. <klik 2> Want we zien die redenen om God te loven lang niet altijd. Het kan zijn dat ons hoofd er helemaal niet naar staat. We hebben zoveel zorgen en vragen, dat het loflied voor God ons op de lippen besterft.

De vraag is dan ook of de tekstkeus voor vanavond wel zo gelukkig is. Worden we daarmee niet gedwongen iets te doen, wat we eigenlijk niet willen. Of misschien wel helemaal niet kunnen?

Of wat verder weg? Waarom roept God IS (de Islamitische Staat) geen halt toe? Waarom wil het vredesproces tussen Israël en de Palestijnen maar niet op gang komen? Waarom treffen rampen juist de armste landen in de wereld?

Elke dag dat je kennis neemt van het nieuws, komen de vragen bij je op? Waarom grijpt God niet in in deze wereld, zo vol van corruptie en onrecht? Zo vol van geweld tegen zijn kinderen? Zijn dat nu zijn 'rechtvaardige wegen'? De HEER rechtvaardig?

En dan ineens is dat woord niet meer zo vreemd, moeilijk of kerktaalig. Want dit alles botst met ons <klik 4-4> rechtvaardigheidsgevoel. Onrecht voelen we haarfijn aan. Tenminste wat wij als onrecht zien. Voor de een ligt dat wel eens anders dan voor de ander.

Ik denk, gemeente, dat de bijbelse betekenis van het woord "rechtvaardigheid" ons vaak ontgaat. Zodat ons amenlied straks niet altijd gemakkelijk ligt. *Rechtvaardig is de HEER in zijn beleid...* O ja? Is Hij echt een rechtvaardig Koning?

Ja, misschien later. Als het oordeel van de jongste dag aanbreekt. Dan wordt Gods koninkrijk gesticht op recht en gerechtigheid. Zoals we dat met Psalm 96 zingen: "*Naar recht zal Hij de volken leiden. En Hij die alles zal regeren, komt richten in gerechtigheid.*"

Het is heerlijke toekomstmuziek. Het kan helpen om daarnaar uit te kunnen zien. Maar nu is het nog niet zo. Helemaal niet. Vooral reden voor diep verdriet. En voor vele vragen. Je zou er zelfs depressief van kunnen worden...

En dan die combinatie met het tweede deel van het eerste tekstvers. <klik 5> "Zijn schepselen blijft Hij trouw." Letterlijk staat er: <klik 5-1> "barmhartig of goedgunstig in al zijn daden". Zijn Gods wegen al ondoorgrondelijk. Ook bij zijn daden stellen wij vragen.

Laat ik het zo zeggen. De daden van God stellen ons ook voor raadsels. Ja voor problemen. Want als wij geloven dat er niets bij toeval gebeurt, dat God overal de hand in heeft, dan snappen we het niet, dat de dingen gaan zoals ze gaan.

Zit daarin Gods barmhartigheid? Zien we daarin zijn goedgunstigheid? Natuurlijk. Er zijn daden van God, waarin we zijn goedheid opmerken. Wanneer mens en dier te eten en te drinken hebben, dan is dat reden om het als goedheid van God op te merken.

Zoals ook de Heer Jezus er in de Bergrede op wijst. <klik 5-2> "De Vader in de hemel laat zijn zon opgaan over goede en slechte mensen en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen." Daarin ziet Jezus Gods liefde voor mensen.

Maar om in dit eerste vers 2 keer het woord "al" te gebruiken. Al zijn wegen en al zijn daden. Zonder uitzondering? Rechtvaardig en goedgunstig. <klik 5-3> Die combinatie. Wat moeten we ermee? Moeten we God daarom dagelijks prijzen? Wie kan dat?...

De dichter van Psalm 145 kan het. Hoe kan dat? Wat weet hij wel, dat wij niet weten? Hij, gemeente, verstaat de woorden "rechtvaardigheid" en "goedgunstigheid" anders dan wij. Hij hoort daarin de liefde en trouw van de HEER.

Daarmee komen we in de context van het verbond terecht. <klik 6> Gods verbond met zijn schepping. Waarover we in Genesis 8 het slot lezen. "*Zolang de aarde bestaat, zal*

er een tijd zijn om te zaaien en een tijd om te oogsten, zal er koude zijn en hitte, zomer en winter, dag en nacht - nooit komt daar een einde aan."

Je kunt het heel kort samenvatten. God is trouw aan zijn schepping. Altijd. Die trouw komt naar voren in zijn rechtvaardigheid. God houdt woord. En in zijn goedgunstigheid. Hij heeft zich in liefde aan zijn schepping verbonden.

Nooit laat de Heer God zijn schepping aan zijn lot over. Of zoals we het vaak zeggen: [<klik 6-1>](#) "*Hij laat het werk van zijn handen nooit los.*" Het voortbestaan van de aarde met alle daarop levende schepselen is aan Gods trouw te danken.

En ja - als gevolg van de zondeval - gaat er heel vaak van alles mis op aarde. De dood heeft immers zijn intrede gedaan. Maar de aarde met alles wat er leeft valt nooit uit Gods handen. Je mag daarin Gods liefde, goedheid, genade en geduld zien. Zijn trouw.

Die trouw gaat heel ver. Wij mogen in dat opzicht meer weten dan de dichter van Psalm 145. In Jezus Christus, zijn eniggeboren Zoon, wil God deze wereld redden. Jezus zei het zelf: "*Want God had de wereld*" - Hij gebruikt het woord 'kosmos' - "*zo lief, dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven...*"

Elke morgen zien we het weer. Als de zon weer opgaat, het dag wordt. We zingen het straks in ons lied na het belijden van ons geloof. [<klik 6-2>](#) "*Groot is uw trouw o Heer, iedere morgen aan mij weer betoond.*" Aan mij? Aan heel zijn schepping.

Dat is reden om God dagelijks te prijzen. Ondanks alle nood, moeite en ellende in deze wereld. Het is en blijft Gods wereld. Hoe mensen ook over God als Schepper mogen denken. De HEER is niet afhankelijk van menselijk geloof. Hij is trouw aan Zichzelf.

Loof de Heer om zijn trouw. Elke dag. Zeker ook vandaag.

2) dichtbij

En daarmee kom ik bij het tweede. De HEER is dichtbij. [<klik 7>](#) Het tweede vers van onze tekst. In onze vertaling: "*Allen die Hem - de HEER - aanroepen is Hij nabij, die Hem roepen in vast vertrouwen.*" Letterlijk luidt het slot daarvan: "*die Hem roepen in waarheid*".

Daarmee komt het allemaal dichterbij. We komen als gelovigen zelf in beeld. Ook wij behoren tot de mensen die God aanroepen. In de bijbel is dat zelfs een uitdrukking die wijst op het houden van erediensten.

We kennen het uit Genesis. "*In de dagen van Enos begon men de naam van de HEER aan te roepen.*" (Hoofdstuk 4 : 26.) Zeg maar zo: De HEER is dichtbij zijn kerk op aarde. De kerk die Hem in haar diensten eert. *Hem aanbidt in Geest en in waarheid.* (Joh. 4, 23)

Kerkdiensten waarin God de HEER wordt aangeroepen. Waarin de kerk tot Hem roept. We doen het elke zondag in ons gebed. In het bijzonder doen we dat tijdens het biduur in maart. [<klik 7-1>](#) Zoals ook afgelopen maart. We riepen Hem aan om zijn zegen over gewas en arbeid. Dat het niet allemaal tevergeefs zou zijn...

Waarom zouden we tot de HEER roepen, als we er niet van overtuigd waren, dat we voor zegen van Hem afhankelijk zijn. <klik 7-2> Juist omdat we weet hebben van de zondeval en haar gevolgen, van rampen en noden. Juist daarom roepen wij tot de HEER.

In de psalm wordt het resultaat daarvan uitvoerig bezongen in de volgende verzen. "Hij - de HEER - vervult het verlangen van wie Hem eren, Hij hoort hun klacht en komt te hulp. De HEER waakt over wie Hem liefhebben..."

Dat is de ene kant. De andere is: "Maar wie Hem afwijzen, vaagt Hij weg." Opnieuw. Dit roept vragen op. <klik 7-3> Want we weten van kinderen van God, die in hun nood en afhankelijkheid tot God hebben geroepen, maar wat zij wensten kregen zij niet...

Hun verlangen werd niet vervuld. De hongersnood vaagde ook hen weg. Samen met de mensen die het niet van God verwachtten. Werd hun klacht soms niet gehoord? Kwam de HEER hen daarom niet te hulp? Riepen ze niet hard genoeg? Of deden ze het niet "in waarheid"?...

Je kunt zomaar denken: *Misschien was deze psalm in de tijd van het oude testament waar. Maar in het nieuwe testament kunnen wij er niet mee uit de voeten.* Hoeveel van Gods kinderen zijn er in de afgelopen eeuwen niet van de honger gestorven?

Ze baden dagelijks om het brood dat ze nodig hadden. Als hun kinderen geen kracht meer hadden om te huilen extra intensief. Maar toch moesten ze hun kinderen begraven. Of ze stierven zelf...

<klik 8> Bij mij kwam het woord "tijdgebonden" op. Onder het oude testament gaf God zijn belofte van hulp en uitkomst voor allen die op Hem hun vertrouwen stelden. Maar in het nieuwe testament moeten zijn kinderen het er zonder doen...

Maar nu komt mijn innerlijk in verzet. Deze gedachten passen niet bij mijn geloof in God. Want is (tot) "de HEER roepen in waarheid" niet, dat je je vertrouwen op Hem stelt? Dat "waarheid" komt terug in ons woord "amen". <klik 8-1>

We kennen de catechismus. Het laatste vraag en antwoord. De vraag naar de betekenis van het woord "amen". "Het zal waar en zeker zijn, want God heeft mijn gebed veel stelliger verhoord, dan ik in mijn hart voel, dat ik dit van Hem begeer."

Ja maar. Allemaal goed en wel. De harde realiteit is dan toch maar, dat "wie de HEER aanroept in zijn nood, niet altijd krijgt wat hij van God verlangt". Soms wel. Maar niet altijd. Genezing blijft uit. Gebrek aan water en brood blijft bestaan. Het sterven komt...

Hoe vaak vragen kinderen van God zich niet af: Waar is God? Waar is de God die zijn verbond met mij heeft gesloten? Waar is de HEER? Hij zou toch nabij/dichtbij zijn? Maar wat merk ik daar nu van?

Geliefden, nu komt het erop aan. Blijven we roepen in waarheid? In volstrekt vertrouwen op God en zijn beloften? God die zich als de genadige en liefdevolle, de goede en trouwe HEER bekend maakt. Ook in deze psalm. Vers 8.

De HEER is goed voor al zijn schepselen. Hij ontfermt zich over heel zijn schepping.
Vers 9. Hij steunt wie is gevallen. Hij richt wie gebukt gaat op. Vers 14. Hij is er wel degelijk.
Heel dichtbij. Zeker in het nieuwe testament..

Eigenlijk is deze psalm een lied dat zingt van de vervulling van het oude testament in de Heer Jezus Christus. [<klik 8-2>](#) Jezus die ook "Immanuël" wordt genoemd. God met ons. Die het zelf heeft gezegd: "En zie, Ik ben met u, alle dagen tot aan de voleinding van de wereld." (Mat. 28, 20)

Daarom is dit loflied elke dag op zijn plek. Want Gods beloften in Christus zijn *rijker en voller* dan die voor Israël onder het oude verbond. In het nieuwe verbond gaat het, nog meer dan eerder, om het leven met en bij God.

Prachtig zingen we het met Gezang 160: [<klik 8-3>](#) "U geeft ons vrede, vergeving van zonden, en uw nabijheid, die sterkt en die leidt: kracht voor vandaag, blijde hoop voor de toekomst." Laat dan het leven op aarde eindig zijn. Vaak leven in nood...

Het leven in Christus is eeuwig. Het loopt dankzij Gods genade, goedheid, liefde en trouw, uit op heerlijkheid. Een heerlijkheid waarin de lof voor God niet eindigt. Omdat Hij het heeft gedaan. "Hij geeft leven tot in eeuwigheid. Dat is het leven in Gods nabijheid."

Nu is Hij dichtbij ons met zijn trouwe liefde en zorg. Op zijn eigen heel speciale manier. Onnavolgbaar. Maar het leidt ertoe, dat wij bij Hem zullen zijn. De nieuwe hemel en aarde. Waar gerechtigheid woont en vrede heerst. Heerlijk.

Daarom, gemeente, is die oproep op zijn plaats. Ook vanavond. [<klik 8-4>](#) "Loof de HEER om zijn trouw." Voor ons. Voor alle kinderen van God. Voor allen die Hem eren. Met daarbij de oproep aan alle schepselen. *Prijs de Heer als Koning om zijn machtige daden*. Zijn glans en glorie.

Ja, alles wat ademt, love de HEER.

Amen.